

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สัญญาว่าลูกจะไม่นอนหลับอย่างสงบจนกว่าจะมีการก่อตั้งอำนาจในการปกครองตนเองของยุคทองที่ลูกนั้นจะกลับมาริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นกลับมาริสุทธิ์ได้
- คำถาม:** ความตายใดในละครที่เป็นประเพณีของยุคแห่งการบรรจบพบกัน?
- คำตอบ:** ลูกๆ ที่ดีมาก ผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำแห่งชัยชนะนั้นตลิ่งงันด้วยความรู้ พวกเขารับฟังความรู้ พวกเขาพูดถึงความรู้แต่และแล้วก็วิ่งหนีไป นั่นคือพวกเขาตาย ราวกับว่าความตายประเภทนี้ได้กลายเป็นระบบของยุคแห่งการบรรจบพบกัน เมื่อลูกไม่ทำตามศรั้มท มายาก็ทำให้ลูกป่วยแพ้ หลังจากที่เป็นของพ่อ หากลูกปล่อยมือท่านนั้นก็หมายความว่าลูกได้ตายไปแล้ว และแล้วโชคของลูกก็จะถูกขีดฆ่า
- เพลง:** นั้นได้มาที่ประตูของท่านจากการถือสัตย์ปฏิบัติญาณ

โอม ซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานผู้ที่ตายขณะที่มีชีวิต ผู้ที่สังเวตตนเองในขณะที่มีชีวิตได้ยินเพลงนี้แล้ว ไม่ใช่พวกเขาทั้งหมดได้สังเวตตนเอง พวกเขาทั้งหมดตายขณะที่มีชีวิตตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ เมื่อใครบางคนเข้าไปสู่ตักคนอื่นนั่นคือเมื่อมีการนำใครบางคนมาเลี้ยงดู เขาก็จากครอบครัวหนึ่งแล้วก็กลายเป็นสมาชิกของอีกครอบครัวหนึ่ง ลูกๆ รู้ว่าลูกได้ตายจากครอบครัวที่เป็นเช่นปีศาจแล้ว และเวลานี้ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวพระเจ้า พระเจ้าได้มาและนำลูกมาเลี้ยงดู ไม่มีใครในหนทางของความไม่รู้ที่ได้รับการนำมาเลี้ยงดูโดยพระเจ้า พวกเขาได้รับการนำมาเลี้ยงดูโดยกुरुทางศาสนา มีวลากาจารย์ผู้ที่ได้ยกลูกๆ ให้กับศรัทธาในวัดของศรัทธา อย่างไรก็ตามรูปร่างเหล่านั้นไม่มีชีวิต ดังนั้นเป็นพรหมณ์ที่นำพวกเขามาเลี้ยงดูเพื่อให้พวกเขากลายเป็นไวชณวาฟ มีผู้คนมากมายที่นำเด็กมาเลี้ยงดู ลูกๆ รู้ว่าพวกเขานั้นถูกนำมาเลี้ยงดูในนามของผู้ที่เคยอยู่มาและจากไป บ้างก็ถูกนำมาเลี้ยงดูโดยพระคริสต์ และผู้อื่นก็ถูกนำมาเลี้ยงดูโดยอับบราฮัม เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าเมื่อไรที่พวกเขาเคยมีชีวิตอยู่ในอดีตและเมื่อไรที่พวกเขาจะมาอีกครั้งหนึ่ง เวลานี้ลูกได้ตายขณะที่มีชีวิตแล้ว ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว มีการนำลูกๆ ทางโลกมาเลี้ยงดูและเมื่อพ่อของพวกเขายอมลง ลูกๆ นั้นยังอยู่ ที่นี้ลูกได้รับการนำมาเลี้ยงดูโดยพ่อเช่นนั้น ที่ท่านจะพาลูกไปจากดินแดนแห่งความตายสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ นั่นคือจากความตกต่ำสู่การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส มีผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสเดียวเท่านั้นสำหรับมนุษย์ ไม่ใช่ว่าเพียงลูกเท่านั้นที่ได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส อย่างแน่นอนที่ทุกคนได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส แต่ตามละคร บ้างก็ได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสที่สโตประธาน บ้างก็สโต บ้างก็รีโซและผู้อื่นนั้นก็ได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสที่โตโม ถึงแม้ว่าพวกเขามาในสภาพของโตโม พวกเขาไม่มีประสบการณ์ของความทุกข์ในทันทีที่พวกเขามา อย่างแน่นอนที่พวกเขาต้องมีประสบการณ์ของความทุกข์ก่อน ในเวลาสุดท้ายทุกคนมีประสบการณ์ของความทุกข์ พ่อพูดว่า: พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส, ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณลงมา ก่อนอื่นพวกเขามีประสบการณ์ของความทุกข์และแล้วก็ประสบการณ์ของความทุกข์ ลูกเองนั้นได้เข้ามาสู่สภาพที่สโตประธานก่อน ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ และแล้วลูกก็ไปผ่านสภาพของสโต รีโซและโตโม ลูกเองได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสตามลำดับกันไปด้วย ลูกประจำทั้งแปดนั้นกล่าวได้ว่าเป็นลูกประจำหลัก ลูกทั้งหมดคือดรูพตี เวลานี้ลูกเป็นของพ่อและดังนั้นลูกต้องไม่มีวันจากพ่อไป อย่างไรก็ตามหากลูกไม่จดจำท่านตามศรั้มท มายาจะทำให้ลูกปล่อยมือจากท่าน บ้างได้มาและถูกนำมาเลี้ยงดูและก็เฝ้าแต่ทำตามหนทางนี้ในตอนเริ่มต้น ลูกๆ ที่แสนหวานที่ดีมาก ผู้ที่เคยถูกวางไว้ในอันดับที่ 3 และ 4 ของลูกประจำแห่งชัยชนะได้กลายเป็นผู้ที่ตลิ่งงันแล้ววิ่งหนีไปด้วยเช่นกัน นี่คือธรรมเนียมหรือระบบของยุคแห่งการบรรจบพบกัน เฝ้าแต่มีผู้ที่ตลิ่งงันด้วยความรู้ขณะที่พวกเขารับฟัง ผู้ที่พูดถึงสิ่งนั้นแล้วก็ตายไป อาจกล่าวได้ว่าพวกเขานั้นเจตนาที่จะตายด้วยวิธีการนั้นในละคร หลังจากที่เป็นของพ่อแล้ว หากลูกปล่อยมือท่าน นั้นหมายถึงลูกได้ตายไปแล้ว ถึงแม้ว่าพวกเขาอยู่ในโลกนี้ พวกเขาทั้งสถานที่นั้นในขณะที่มีชีวิตและเข้าไปสู่โลกที่เป็นเช่นปีศาจ ต้องมีเหตุผลบางอย่าง ถึงแม้ลูกจะพูดว่านั่นเป็นละคร อย่างไรก็ตามเป็นเพราะพวกเขาไม่ทำตามศรั้มท พวกเขาจึงป่วยแพ้มายา โชคของพวกเขาลูกถูกขีดฆ่า หลังจากที่เป็นของพระเจาก็มีสงครามกับมายา จะไม่มีสงครามระหว่างเทพและปีศาจ มายาคือปีศาจและได้รับชัยชนะ อัจชะ ลูกๆ นั้นได้เขียนถามว่าจะทำอะไรในเทศกาลรักขาบันตัน ทำการเตรียมการสำหรับทุกเทศกาล ก่อนถึงเทศกาลรักขาบันตัน, ลูกไปและผูกรักก็ให้กับผู้คน ลูกควรที่จะมีนัยสำคัญของสิ่งนี้อย่าง

สมบูรณ์ในสติปัญญาของลูก ในช่วงเวลาแรกๆ พรหมณ์จะผูกรักก็ เวลาที่พวกเขามีระบบให้ซิสเตอร์ผูกรักก็ที่ข้อมือของบราเตอร์ของเธอ ตั้งแต่แล้วพรหมณ์เหล่านั้นเคยผูกรักก็เพราะวาระพรหมณ์เป็นที่จดจำว่าสูงสุดและบริสุทธิ์ที่สุดในความเป็นจริงบราห์มินั้นสูงสุดยิ่งกว่า ชันยาสซี แต่ตามละครชันยาสซีได้กลับมาสูงกว่าในเวลานี้ ก่อนหน้านั้นพรหมณ์เคยผูกรักก็แล้วพวกเขาก็แก้รักก็ออกที่จันทมาซหมี เช่นที่พวกเขาได้พูดว่าครุพดีสยายผมของเธอ ฤๅษีเองก็จะปล่อยมวยผมของพวกเขาด้วยเสมอ ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วจะมีผมของเธอไว้เสมอ ครุพดีพูดว่าเธอจะสยายผมของเธอจนกว่าพวกเขาจะได้รับอนุญาตของพวกเขากลับคืน ไมเช่นนั้นเธอก็จะไม่มัดผมของเธอ ความหมายของสิ่งนั้นได้มีการอธิบายแก่ลูกๆแล้วในเวลานี้ จนกว่าเราจะได้ประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองตนเองของเราไมเช่นนั้นเราจะไม่ยอมอย่างสงบ มีคำกล่าวว่าเป็นบาปที่จะฟักผอน ลูกมีความกระตือรือร้นอยู่ภายในว่าจะไม่สามารถมีความสุขจนกว่าลูกนั้นจะประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองตนเอง ลูกต้องได้รับความสุขในอนาคตและสำหรับสิ่งนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามในเวลานี้ เวลานี้ลูกรู้ว่ารักขำบันดั้นหมายถึงลูกทำสัญญาที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ รักก็แสดงถึงประเด็นของการทำสัญญา เมื่อใดที่เทศกาลเหล่านั้นเริ่มขึ้น? เหตุใดเทศกาลจึงเริ่มขึ้น? ใครที่ปรากฏขึ้นเพื่อให้คำแนะนำของรักขำบันดั้น? บุคคลหนึ่งให้คำแนะนำนั้นและแล้วชื่อเสียงของเขาก็ได้รับการยกย่อง ดังนั้นนี่เป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ ซิสเตอร์คือกุมารี กุมารีผูกรักก็ เราเองไปและผูกรักก็ให้กับผู้ครองเรือนด้วย กุมารคือกุมาร ซิสเตอร์ผูกรักก็ให้กับบราเตอร์ของเธอไม่ว่าเขาจะเป็นกุมารหรือแต่งงานแล้ว เป็นเรื่องยากมากสำหรับผู้แต่งงานแล้วที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ พระเจ้าพูด: กลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ แต่กระนั้นพวกเขาก็ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ ซิสเตอร์ควรจะผูกรักก็ให้กับกุมารแล้วขอให้เขาทำสัญญาว่า: ฉันจะไม่มีวันดีมยาพิช ผู้ที่ได้ช่องแวงในกิเลสแล้วจะไม่ปล่อยกิเลสไป พวกเขาไม่เชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า ดังนั้นประเพณีของกุมารและกุมารีนี้นี้จึงได้ดำเนินไป เวลานี้ลูกเข้าใจว่าเทศกาลนี้เป็นของยุคแห่งการบรรจบพบกัน ในยุคทองทั้งหมดนั้นบริสุทธิ์ ไม่มีความจำเป็นที่จะผูกรักก็ที่นั่น ไม่ใช่ว่าประเพณีนี้ได้ดำเนินมาตั้งแต่ยุคทอง เทศกาลทั้งหมดโดยทั่วไปแล้วจะอ้างอิงถึงยุคแห่งการบรรจบพบกัน เทศกาลของลักษมีและนารายณ์ได้มีการเฉลิมฉลองในเวลานี้ด้วยแต่ไม่มีความสำคัญใดๆ พวกเขาฉลองวันเกิดของกฤษณะ แต่ก่อนอื่นใดบอกเราเกิดว่าใครทำให้กฤษณะเป็นเช่นนั้น? ผู้ที่สิ้นหวังนั้นไม่รู้สิ่งนี้ สิ่งนี้ควรจะมีการเขียนไว้อย่างชัดเจนด้วย เทศกาลทั้งหมดเป็นของเวลานี้ สิ่งต่างๆ เช่นนั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง พวกเขาเริ่มต้นหลังจากช่วงเวลาหนึ่งในยุคทองแดง เทศกาลดีพมาลาที่ผู้คนเฉลิมฉลองที่นี่ไม่ได้มีการเฉลิมฉลองในวิธีการเดียวกันในยุคทอง การเฉลิมฉลองที่มีความหมายที่ต่างไป เราต้องเข้าใจนัยสำคัญของเวลาของเทศกาลนั้น เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าเทศกาลนั้นเป็นของเวลานี้เมื่อมีการเกิดของชีวา หลังจากการเกิดของชีวาก็เป็นเทศกาลของรักก็ ลูกทำสัญญาที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้เพื่อทำให้บาร์ต, โลกมีความบริสุทธิ์ รักขำบันดั้นนี้มีนัยสำคัญที่ยิ่งใหญ่สำหรับลูกๆ ลูกทำสัญญาว่าลูกจะไม่มีความไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์และดังนั้นเพียงลูกๆ กุมารที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่มีสิทธิผูกรักก็ ลูกต้องผูกรักก็ให้กับบราเตอร์เพื่อให้พวกเขายู่อย่างบริสุทธิ์เสมอและลูกต้องทำให้ผู้ครองเรือนทำสัญญาด้วยเช่นกันว่าพวกเขาจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาเองนั้นก็พูดว่า: ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ดังนั้นลูกกำลังตั้งใจพวกเขาให้ทำสิ่งที่ได้รับการจดจำว่า: การกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พ่อมาและทำให้ลูกทำสัญญานี้ หลังจาก ชีวาแจนที่ก็มีรักขำบันดั้น โอลีก็เกี่ยวข้องกับความรู้ด้วยเช่นกัน โอลีและดริยา (วันถัดจากโอลีที่มีการสาธนาสี่) ทั้งสองนั้นเป็นของเวลานี้ โอลีหมายถึงการกลับมาบริสุทธิ์และดริยาหมายถึงการสร้างสมความรู้และแล้วผู้คนเหล่านั้นก็ทำสิ่งต่างๆ มากมายจากก่อนหิน, ดินเหนียว และข้าว ฯลฯ และทำสิ่งต่างๆ ทุกประเภท ดังนั้นพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ตัวท่านเองมาและอธิบายแก่ลูกๆ ในบรรดาผู้ที่ตายขณะที่มีชีวิตก็มีลูกจริงและลูกเลี้ยง อย่างแน่นอนที่พ่อจะมีปัญชีของผู้ที่เป็นลูกจริง อย่างแน่นอนที่พ่อจะรู้เกี่ยวกับกิจการธุรกิจและทรัพย์สินสมบัติ ฯลฯ ของลูกๆของท่าน ลูกจริงคือผู้ที่มีความรักที่สมบูรณ์ต่อพ่อ ลูกจริงนั้นตามลำดับกันไปและลูกเลี้ยงก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน บ้างก็มีค่าและบ้างก็ไร้ค่า การเกิดของชีวาอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ต้องมีการใช้เวลาแก่ยุคแห่งการบรรจบพบกัน เช่นที่พวกเขานั้นมีเดือนกระโดด (เดือนกุมภาพันธ์ สี่ปีมีวันที่ 29 กุมภาพันธ์ครั้งหนึ่ง) ในทำนองเดียวกันก็มีศตวรรษกระโดดของเวลา 100 ปี ศตวรรษกระโดดนั้นเป็นศตวรรษที่สูงมาก มีคำกล่าวว่า: ศตวรรษที่ 20 ที่นี้ด้วย ศตวรรษนี้เมื่อพ่อมาถูกเรียกว่าเป็นศตวรรษของการบรรจบกัน ใช้เวลาสำหรับความปั่นป่วนที่จะเกิดขึ้น ดีพมาลาเป็นของเวลานี้ด้วย ลูกๆ รู้ว่าหลังจากการเกิดของชีวาก็มีประเด็นของความบริสุทธิ์ ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นได้มีการทะเลาะเบาะแว้งเนื่องจากความบริสุทธิ์ พร้อมกันกับความบริสุทธิ์ โอลีและดริยาก็มีการเชื่อมโยงกับความรู้และโยคะ ลูกเองจำเป็นต้องจดจำพ่ออย่างดีมากด้วยเช่นกัน ดริยาของความรู้นั้นได้ดำเนินไปด้วย จะเฝ้าแต่มีน้ำฝนของความรู้ประพรมมาที่ลูก การทะเลาะเบาะแว้งนั้นเป็นไปเนื่องจากความบริสุทธิ์ ทุกคนพูดว่า: ใครได้มาและพูดว่าลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ในขณะที่อยู่ที่บ้าน? ชันยาสซีเองก็ทั้งบ้านและครอบครัวของพวกเขา มีเรื่องราวของกษัตริย์โกปีจันดา มีการถามเขาว่า: เหตุใดท่านจึงละทิ้งโชคของอาณาจักรของท่าน? เขาก็ตอบว่า: เพื่อจะพบปะกับพระเจ้า ผู้คนร้องเพลงแสดงความเลื่อมใสศรัทธาที่ดีมากบนพื้นฐานของสิ่งนี้ ที่นี้ลูกต้องอยู่

ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและอยู่อย่างบริสุทธิ์ ความขัดแย้งทั้งหมดเป็นไปเนื่องจากความบริสุทธิ์ รักขาบันตันคืออนุสรณ์ของเทศกาลที่จะกลับมาบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ มองดูที่นี่ แม้กระทั่งเด็กเล็กๆ ก็มีนิมิต เด็กเล็กๆ นั้นจะทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธาใดเล่า? บาบาก็ให้นิมิตในทันทีแก่ทุกคนและดังนั้นพวกเขาจึงคิดว่ามีเวทมนตร์ที่นี่ นี่เรียกว่าเป็นเทพลึกลับของชีพบบา พวกเขาจะหายตัวไปขณะที่นั่งอยู่บางแห่ง สิ่งนี้เองก็กล่าวได้ว่าเป็นละครด้วย พวกเขาเพียงแต่มองกันและกันแล้วเข้ามา สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดคือเทพลึกลับของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ไม่ใช่ของภรรยา พวกเขาพูดถึงชื่อของภรรยาและเป็นเรื่องของการประณามมากมาย มองดูว่าพวกเขาได้เขียนอะไรไว้ในภควัท ศรีภรรยา, เจ้าชายของยุคทองนั้นได้ขโมยเสื้อผ้าของโกปปีและทำสิ่งนี้สิ่งนั้น กิจกรรมเช่นนั้นไม่ควรจะเป็นที่จดจำ ผู้คนของโลกคิดว่าภรรยาได้ทำสิ่งทั้งหมดนั้นอย่างแท้จริง และแล้วพวกเขาก็พูดว่าดวงวิญญาณได้เข้าไปในร่างของภรรยาแล้วถ่ายทอดความรู้ทุกอย่างก็ตามสิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้ เขานั้นเป็นเจ้าชายที่โด่งดัง พวกเขาได้แสดงพาหนะด้วย พวกเขาได้แสดงภรรยาในพาหนะ ใครบางคนจะเปิดโรงเรียนขณะที่นั่งอยู่ในรถม้าหรือ? นี่คือการเรียนของราชาโยคะ เป็นความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างสนามรบที่พวกเขาแสดงไว้และสงครามนี้ของลูก! นี่เป็นสงครามที่จะเอาชนะมา ยา ลูกๆ ต้องอธิบายรักขาบันตัน รักขาบันตันหมายถึงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ตัวท่านเองได้มาเพื่อให้ผู้ที่ไม่มีบริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ลูกที่ได้รับการจดจำนั้นคือบราห์มาภุมาริ ภุมาริคือผู้ที่ยกระดับ 21 ชั่วโมง นี่คือการประเดิมของยุคแห่งการบรรจบพบกัน เทศกาลเหล่านี้ไม่ได้ดำเนินไปในยุคทอง หลังจากรักขาบันตันก็มีวันเกิดของภรรยาเพราะชาติเกิดแรกในยุคทองเป็นของศรีภรรยา มีอาณาจักรของเขา ในเวลานี้เขาสัญญาว่าจะไปสู่สกุลของศรีภรรยา นี่คือการราชาโยคะ ลูกกำลังจะกลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดา ไม่มีชีวิตประวัติของลักษมีและนารายณ์ พ่อได้อธิบายแล้วว่า: ชีวิตประวัติของราเดและภรรยาคือชีวิตประวัติของลักษมีและนารายณ์ ผู้คนฉลองวันเกิดของภรรยา โอเค แล้วการเกิดของนารายณ์เล่าเป็นเช่นไร? ต้องมีเหตุผล พวกเขาแสดงรามของยุคเงินว่าสูงส่งยิ่งกว่าภรรยา หนึ่งใน (ภรรยา) มี 16 องค์และอีกหนึ่งนั้นมี 14 องค์ พวกเขาได้ปะปนทั้งการแสดงไว้ด้วยกัน นัยสำคัญทั้งหมดเป็นของเวลานี้ อย่าได้คิดว่าดีพมาลาเริ่มต้นในยุคทอง ยุคทองนั้นเป็นโลกที่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นตื่นแล้ว เทศกาลทั้งหมดเป็นของเวลานี้ เวลาที่ลูกรู้ชีวิตประวัติของทุกคน ชีพบบาตัวท่านเองได้มาและบอกลูกๆ ให้กลับมาบริสุทธิ์ ลูกๆ ดวงวิญญาณได้อยู่อย่างสกปรก ซันยาสซีพูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำ เหตุนี้เองผู้คนมากมายจึงพูดว่าไม่มีสิ่งใดผิดที่จะกินไข่และปลา ฯลฯ พวกเขาทั้งหมดมีธรรมเนียมและระบบของพวกเขาเอง ในสมัยก่อนมีการส่งเวทมนตร์ให้กับกาลิ ไม่ใช่ไข่หรือขางไก่ที่เรียกว่านาเกลียดไข่ รูปทั้งสองของบราห์มาและวิษณุที่ได้กลับมาเกลียดและสวยงาม พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายทั้งหมดนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีความรักที่สมบูรณ์ต่อพ่อและกลายเป็นลูกที่แท้จริง ให้ชาวที่สมบูรณ์ของลูกแก่พ่อ อย่าได้อยู่อย่างไร้ค่า
2. เก็บความหมายที่ถูกต้องของรักขาบันตันไว้ในสติปัญญาของลูกและอย่างแน่อนกลับมาบริสุทธิ์ อย่าได้มีวันพ่ายแพ้มา ยา ด้วยพลังของความบริสุทธิ์ ทำสัญญาที่จะประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองตนเองของลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตสูงสุด และคงความความผ่องแผ้วทางจิตวิญญาณ และมีธรรมชาติที่น่ายินดีด้วยเช่นกัน

ลูกๆ บางคนทำตกและหัวเราะอย่างมากระหว่างนั้นเป็นธรรมชาติของความสนุกสนาน โดยทั่วไปแล้วคุณธรรมของการอยู่อย่างสนุกสนานได้รับการพิจารณาว่าดี แต่สิ่งนี้ดีเมื่อเป็นไปตามบุคคล เวลา ชุมชน สถานที่ และบรรยากาศ หากขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งเหล่านี้ไป แม้เพียงสิ่งเดียวก็ไม่ถูกต้อง และแล้วรูปของการเป็นผู้ที่สนุกสนานจะได้รับการพิจารณาว่าไร้ประโยชน์ ประกาศนียบัตรที่ลูกได้รับมาจากจากการที่ลูกทำให้ผู้คนหัวเราะอย่างมากระหว่างนั้น แต่ลูกพูดมากเกินไปด้วยเช่นกัน ดังนั้น ธรรมชาติของการหัวเราะและตลกถูกพิจารณาว่าเป็นสิ่งที่ดีที่มีความผ่องแผ้วทางจิตวิญญาณและให้คุณประโยชน์สำหรับดวงวิญญาณนั้นด้วยเช่นกัน คำพูดควรอยู่ในขอบเขต และแล้วลูกควรจะถูกกล่าวได้ว่าเป็นชีวิตที่สูงที่สุดผู้ที่กำลังทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิตสูงสุด

คติพจน์: เพื่อที่จะอยู่อย่างมีพละการมีดีอย่างสม่ำเสมอ จงเพิ่มพลังของดวงวิญญาณ

*** โอม ชานติ ***